

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/360/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417213977
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4417213977.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobkyne: T. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX, proti žalovanému: Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Poprad, Námestie svätého Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, o neplatnosť právneho úkonu, neplatnosť zmluvy a iné, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28. septembra 2017 č. k. 17Csp/110/2017-45 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdzuje.

Žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorom bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným rozhodnutím. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 145 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 19. 07. 2017 domáhala voči žalovanému určenia, že úver zo zmluvy č. 0045827079 zo dňa 25. 04. 2014 a úver zo zmluvy č. 0049961507 zo dňa 11. 09. 2015, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, že zmluva o úvere č. 0045827079 zo dňa 25. 04. 2014 a zmluva o úvere č. 0049961507 zo dňa 11. 09. 2015 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, a žalovaný je povinný vydať žalobkyňi zo zmluvy o úvere č. 0049961507 z 11. 09. 2015 bezdôvodné obohatenie vo výške 140 eur. Ďalej uviedol, že žalobkyňa dňa 28. 09. 2017 pred súdom do zápisnice zobrala žalobu v celom rozsahu späť, v dôsledku čoho súd prvej inštancie konanie v zmysle § 145 ods. 1 CSP zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP s poukazom na § 256 ods. 1 CSP, pretože žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, a preto súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá mala za to, že je spotrebiteľom, ktorý má plnú ochranu a ešte je aj chránená osoba a uvedenú sumu nezaplatí, pretože uvedené uznesenie bolo vydané v rozpore so zákonom o spotrebiteľských zmluvách a nemalo byť nikdy vydané. Žiadala, aby sa súd zdržal nezákonných praktík a začal do praxe dávať spravodlivosť a Smernicu Rady 93/13 EHS. Namietala, že neboli splnené procesné podmienky a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej namietala, že nebolo stanovené pojednávanie a druhá strana nebola pozvaná, a neboli splnené procesné podmienky a to bolo procesné pochybenie. Uviedla, že žalovaný nemal žiadne výdavky právneho zastúpenia, pretože nedošlo k súdnemu konaniu. Mala za to, že zmluva, ktorú

uzatvorila s Všeobecnou úverovou bankou obsahuje neprijateľné podmienky a neobsahuje napríklad nasledovné údaje, tak ako ich má na mysli ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V závere uviedla, že majetok - aj peniaze, získaný neoprávnene, nemá právnu ochranu, z toho vyplýva, že aj žalovaný vymáhal neoprávnene peniaze pre Všeobecnú úverovú banku, a preto nemá nárok na odmenu právneho zastúpenia, je to v rozpore s dobrými mravmi. Žiadala napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušiť.

3. Sudkyňa súdu prvej inštancie predložila vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. V prejednávanej veci sa žalobkyňa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 19. 07. 2017 domáhala určenia neplatnosti právneho úkonu, určenia, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, vydania bezdôvodného obohatenia a ochrany spotrebiteľa. Následne dňa 07. 09. 2017 bolo súdu prvej inštancie doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe, ktorý uviedol, že subjekt uvedený ako žalovaný v predmetnej žalobe je výlučne sprostredkovateľom a správcom, nie však veriteľom a navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu absencie pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Na výsluchu konanom dňa 28. 09. 2017 žalobkyňa vzala svoju žalobu v celom rozsahu späť. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým uznesením.

6. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

7. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Za trovy konania sa podľa Civilného sporového poriadku považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania do jeho skončenia. Civilný sporový poriadok druhy trov konania nevymedzuje príkladným výpočtom. Trovami konania spravidla sú hotové výdavky strán a ich zástupcov ako cestovné náhrady, stravné, náklady na ubytovanie, poštovné, súdne poplatky, ušlý zárobok, trovy dôkazov, odmena za právne služby poskytnuté advokátom a iné. Aby sa výdavky, ktoré v konaní vznikli, mohli považovať za trovy konania, musí byť splnená aj ďalšia požiadavka, a to, že musia byť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní. Výdavky, ktoré strana nepreukázala a neodôvodnila, nemôže súd považovať za trovy konania a priznať ich ani s poukazom na zásadu oficiality zavedenú pri rozhodovaní o trovách konania v § 262 CSP. Zjednodušene povedané, ak má strana záujem, aby sa napríklad jej náklady na cestovné považovali za trovy tohto konania, musí výšku cestovného zdokladovať a zároveň zdôvodniť, kedy a z akého dôvodu tieto výdavky vynaložila. Požiadavka účelnosti vynaložených výdavkov ostáva aj v novej právnej úprave zakotvená. Podľa doterajšej právnej úpravy v § 142 OSP súd prisudzoval v rámci náhrady trov konania len trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, v novej právnej úprave je požiadavka účelnosti jedným zo základných predpokladov toho, aby sa vynaložené výdavky mohli považovať za trovy konania. Aby mohli byť vynaložené výdavky považované za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda za trovy konania, musia byť vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania; ich vynaložením sa musí sledovať buď procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo procesná obrana proti takémuto nároku (nález Ústavného súdu SR z 31. júla 2008, sp. zn. IV. ÚS 147/08). Každú jednu zložku výdavkov, teda aj každý úkon právnej služby, ak je strana (či iný subjekt) zastúpená advokátom, musí súd posudzovať samostatne. Dôležitou je tiež požiadavka, aby výdavky, ktoré majú byť považované za trovy konania, boli aj skutočne vynaložené v konaní, teda nemôže ísť napríklad len o pohľadávku štátu na zaplatenie súdneho poplatku; vyrubený súdny poplatok na to, aby mohol byť považovaný za trovy konania, musí byť aj zaplatený.

Dôkazné bremeno ohľadom preukázania splnenia predpokladov pre posudzovanie výdavkov ako trov konania leží na strane sporu.

10. Účelnosť trov sa dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 Ústavy). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobnému návrhu, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdneho poplatku a na hotové výdavky. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc sa odvodzuje z článku 47 ústavy. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci, bol zastúpený advokátom.

11. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobrať späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

12. V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania. Odvolací súd má rovnako ako súd prvej inštancie za to, že žalovaný má v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania, teda všetkých preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov, ktoré mu v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní vznikli.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne rozhodol o trovách konania, keď žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného. Dôvodom späťvzatia žaloby žalobkyňou bolo, že žaloba mala vady, na ktoré bola upozornená na výsluchu. Následne súd prvej inštancie konanie zastavil a rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Žalovaný má preto v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania, teda všetkých preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov, ktoré mu v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva v tomto konaní vznikli. Žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť, pričom žalovaný procesne nezavinil, a preto znáša trovy žalovaného žalobkyňa.

14. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalobkyňa je osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku za podanie žaloby v zmysle § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. K námietke žalobkyne, týkajúcej sa náhrady trov konania v súvislosti s jej zákonným oslobodením od platenia súdnych poplatkov, odvolací súd poznamenáva, že oslobodenie od platenia súdnych poplatkov neznamena súčasne aj zbavenie zodpovednosti strany konania za výsledok sporového konania. To znamená, že v prípade, ak strana sporu, ktorá bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov bude celkom, resp. čiastočne neúspešná v konaní, bude v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP zviazaná na znášanie náhrady trov konania strany, ktorá v konaní mala celkom alebo čiastočný úspech. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obo 181/2007, 6 Obo 103/2008 zo dňa 29. mája 2009.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia

§ 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).